

Vlaams
Parlement

vergadering **C208**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie,
Innovatie en Wetenschapsbeleid

van 23 april 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over managementondersteuning – 1344 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de concurrentiepositie van arbeidsintensieve taken in maatwerkbedrijven – 1517 (2014-2015)	6
VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen Vlaanderen – 1718 (2014-2015)	8
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de impact van het Maatwerkdecreet in Brussel – 1791 (2014-2015)	10
VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over initiatieven om de innovatiebetrokkenheid van kmo's te verhogen – 1805 (2014-2015)	13
VRAAG OM UITLEG van Willem-Frederik Schiltz aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de uitbreiding van de Winwinlening – 1808 (2014-2015)	18

VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over managementondersteuning – 1344 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp-a): Minister, ondernemingen in de sociale economie kunnen in Vlaanderen een individuele adviespremie aanvragen. Dat gebeurt nog niet zoals bepaald in het Ondersteuningsdecreet van 17 februari 2012, maar nog volgens de oude regelgeving. In uw beleidsnota hebt u vooropgesteld te zullen afstemmen met het economische ondersteuningsinstrumentarium binnen het beleidsdomein Economie. In een antwoord op een schriftelijke vraag stelde u dat u dat aan het bekijken was met uw administratie. U kon toen echter nog geen timing meegeven.

Naast die adviespremies loopt er momenteel een ESF-tender (Europees Sociaal Fonds), gericht op de begeleiding en ondersteuning van maatwerkbedrijven. Uit een antwoord op een andere schriftelijke vraag leer ik dat de tender goed loopt en dat er een groot draagvlak bestaat bij de sociale en beschutte werkplaatsen. Ook op de inbreng van Deloitte zijn er heel wat positieve reacties.

Na het beëindigen van de ESF-tender zal de ondersteuning van Deloitte, maar ook eventueel van andere advies- en consultancybureaus, echter niet langer in aanmerking komen voor ondersteuning vanuit de Vlaamse overheid. Vandaag zijn er maar een paar adviesbureaus die in aanmerking komen. De uitwerking van het Ondersteuningsdecreet van 2012 is daarom echt nodig.

Gelet op de implementatie op 1 april 2015 van de decreten Maatwerk en Lokale Diensteneconomie, alsook het einde van de ESF-tender, drie maanden na de inwerkingtreding van het decreet, zou het goed zijn om op korte termijn de nieuwe regelgeving rond managementondersteuning en adviespremies af te ronden.

Minister, kan de ESF-tender 'begeleiding van sociale economiebedrijven' verlengd worden om de ondernemingen ook na de inwerkingtreding van het Maatwerk-decreet te blijven ondersteunen? Is er al overleg geweest met de collega's van het beleidsdomein Economie? Zo ja, wat was het resultaat daarvan? Zo neen, wanneer zal het overleg opgestart worden, zoals gesteld in de beleidsnota?

Wanneer zal het uitvoeringsbesluit managementondersteuning goedgekeurd worden? Indien er op korte termijn wel een nieuw uitvoeringsbesluit kan worden goedgekeurd, zullen er, gelet op de ervaring in de ESF-tender, in het kader van dat nieuwe besluit meerdere advies- en consultancybureaus in aanmerking komen voor ondersteuning?

Indien er op korte termijn geen nieuw besluit zal worden goedgekeurd, zal er dan in afwachting van het nieuwe besluit een nieuwe ondersteuningsopdracht, aansluitend op de huidige ESF-tender, uitbesteed worden voor de implementatie van de nieuwe decreten? Zal er naast maatwerk ook in ondersteuning voorzien worden voor de implementatie van het decreet Lokale Diensteneconomie?

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Net als collega Beenders zou ik graag zien dat er werk wordt gemaakt van het nieuwe kader voor de adviespremies. Ik heb nog een korte aansluitende vraag, minister. Hebt u al signalen ontvangen uit

de sector dat ze heel hard steunen op de algemene managementondersteuning en dat ze daar echt nood aan en baat bij hebben, en ook blijven hebben?

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Ik ben ervan overtuigd dat de managementondersteuning heel erg belangrijk geweest is en ook belangrijk blijft. Ik krijg heel veel vragen over de echte implementatie van het Maatwerkdecreet. Dat zal wellicht nog een tijdje duren. Er zijn niet alleen de hervormingen door het Maatwerkdecreet en het decreet Lokale Diensteneconomie, maar er zijn nu ook alle maatregelen die bij Werk genomen worden: artikel 60, gesco's (gesubsidieerde contractuelen), het Plaatselijk Werkgelegenheidsagentschap (PWA). Al die zaken komen nu samen, waardoor er op dit moment heel wat zorgen zijn in alle bedrijven. Dat blijven ondersteunen, zodat die overgang goed gebeurt, daar heeft de sector, maar ook wij allemaal, belang bij. Ik wil dan ook een pleidooi houden om dat ook in de toekomst een mogelijkheid te geven.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Beenders, wat betreft het al dan niet verlengen van de ESF-tender, weet u net als ik dat dat nooit is opgevat als een permanent gegeven. Het was de bedoeling om de tender te gebruiken om de transitie naar het Maatwerkdecreet te vergemakkelijken en wat ondersteuning te bieden. Het loopt af op 31 augustus 2018. Ik kan u zeggen dat alle werkplaatsen in het kader van die tender bediend kunnen worden en dat ook alle werkplaatsen hebben ingetekend. Dat is toch een belangrijk signaal, waaruit blijkt dat elke werkplaats dit wel een nuttig instrument vond, afgezien van één werkplaats, die in vereffening is gegaan, de zogenaamde Swecom. We hebben daar bij het begin van de legislatuur al een debatje over gehad in deze commissie. We hebben er wel voor gezorgd dat de doelgroepmedewerkers allemaal herplaatst zijn, bijvoorbeeld naar Natuurpunt en andere organisaties.

Op uw vraag of de tender zal worden verlengd, is het antwoord negatief, temeer ook omdat de vorige ploeg op het einde van de legislatuur, in maart 2014, heeft beslist om die niet te verlengen.

Er is vooral beslist de ESF-middelen binnen de sociale economie veeleer te richten op de doorstroming en de transitie vanaf de implementatie van het Maatwerkdecreet. Dit decreet is van kracht sinds 1 april 2015, wat nog niet zo lang geleden is. Aangezien ik dit een goede keuze vind, zal ik dit zeker niet aanpassen. De implementatie loopt nog tot 31 augustus 2015. Ik ben ervan overtuigd dat de grootste problemen tegen die datum zullen worden opgelost.

Mijnheer Beenders, u hebt me gevraagd of ik al overleg met de minister van Economie heb gevoerd en wat desgevallend het resultaat van dat overleg is. Ik kan die vraag samen beantwoorden met uw vraag wanneer het uitvoeringsbesluit betreffende de managementondersteuning zal worden goedgekeurd.

In verband met het maatwerk is natuurlijk op regelmatige basis overleg met de minister van Werk en Economie gevoerd. Er is nog geen specifiek overleg over de managementondersteuning geweest.

Momenteel kunnen drie consultancybureaus hier aanspraak op maken. We zijn van plan dit naar meerdere bureaus open te trekken. Het zal niet enkel en alleen op die drie bureaus gericht zijn. Dit is voor het najaar gepland. Om dit allemaal te kunnen bewerkstelligen, zullen we hierover nog ruim overleg met minister Muylers voeren.

Gezien onze ervaringen met de ESF-tender zullen, indien op korte termijn een nieuw uitvoeringsbesluit kan worden goedgekeurd, meerdere advies- en

consultancybureaus voor de ondersteuning in aanmerking komen. Ik hoop dat u dit positief nieuws vindt. Het gaat niet langer om drie bureaus. We zullen dat uitbreiden.

U hebt me tevens gevaagd of ik, indien op korte termijn geen nieuw besluit kan worden goedgekeurd, in afwachting een nieuwe ondersteuningsopdracht voor de implementatie van de nieuwe decreten wil uitbesteden. Deze opdracht zou aansluiten bij de huidige ESF-tender.

De huidige ESF-tender zal niet worden verlengd. De verlieslatende werkplaatsen zijn verplicht. De anderen kunnen vrijwillig managementondersteuning vragen. In dat geval gaat het veeleer om een adviespremie. Dat komt een beetje op hetzelfde neer. De adviespremie is bedoeld voor diegenen die niet verplicht zijn. De managementondersteuning is er voor diegenen die wel verplicht zijn.

De bedrijven in de lokale diensteneconomie zullen in de toekomst ook gebruik kunnen maken van de adviespremie voor de vrijwillige managementondersteuning die we aanbieden.

We bevinden ons in een budgettaire krappe situatie. Het is dan ook een goede zaak dat voor het begrotingsjaar 2015 in een budget van 370.000 euro voor de adviespremie en de managementondersteuning is voorzien. In 2014 ging het slechts om 361.000 euro. Dit relatief kleine budget is met meer dan 100.000 euro verhoogd. Dit is een goede zaak.

Mijnheer Beenders, ik kan u ook nog meedelen dat de coaching door de administratie en de mogelijkheid tot collectieve ondersteuning door in-C meer op samenwerkingsverbanden, coöperaties en dergelijke zal worden toegespitst. We willen dit absoluut blijven opvolgen. De samenwerkingsverbanden tussen de verschillende maatwerkbedrijven kunnen een meerwaarde bieden.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp.a): Minister, ik dank u voor het antwoord, dat u in recordtempo hebt gegeven. Ik heb geprobeerd heel goed te volgen. Het antwoord was duidelijk. Ik heb dan ook maar een enkele korte bijkomende vraag.

We vragen zeker niet om een nieuwe tender. Bestaat de mogelijkheid om een verlenging toe te kennen indien de uren van de bestaande tender niet zijn opgebruikt? Kan de looptijd in dat geval worden verlengd? Op alle andere vragen hebt u een duidelijk antwoord gegeven.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Minister, ik heb nog een andere bijkomende vraag. Ik weet niet of u er nu op kunt antwoorden. Ik heb tijdens uw uiteenzetting gemerkt dat u geen rol voor de koepels ziet. Ik wil dit even verduidelijken. De versterking van het management in deze sector kan ook een rol zijn die de koepels kunnen vervullen. Bent u van mening dat de koepels een andere rol hebben? Wilt u de koepels hier niet bij betrekken? U kunt beslissen hier vandaag nog niet op te antwoorden. In deze sector hebben de koepels echter altijd een gedeelte van die rol vervuld.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Beenders, ik heb mijn antwoorden blijkbaar een beetje snel uitgesproken, maar u vindt ze toch verhelderend en duidelijk. Ik dank u hiervoor. Ik heb duidelijk verklaard dat op het einde van de vorige legislatuur zeer bewust de keuze is gemaakt de ESF-middelen op de

doorstroming en niet zozeer op de transitie van het maatwerk in te zetten. Er komt geen nieuwe gelijkaardige oefening.

Wat uw concrete vraag over de uren betreft, moet ik opmerken dat die uren budgettair en contractueel zijn vastgelegd. Die uren blijven, voor alle duidelijkheid, dan ook gewoon dezelfde uren.

Mevrouw Claes, ik vind de ondersteuning door de koepels en de maatwerkbedrijven uiteraard ook zeer belangrijk. Deze ESF-tender heeft natuurlijk een welbepaald doel, namelijk de transitie mogelijk maken. Er waren bij de implementatie en de inwerkingtreding van het Maatwerkdecreet op 1 april 2015 enkele overgangsmoeilijkheden. Dit is allemaal zeer recent. Het gebeurt allemaal op basis van externe consultancy. Ik heb in mijn antwoord toegelicht dat dit in het verleden tot drie bureaus beperkt bleef. We zullen dat uitbreiden.

Indien we de koepels nog meer kunnen ondersteunen, wil ik dat zeker doen. De ESF-middelen zullen in eerste instantie op de doorstroming worden toegespitst. Het gaat om een beleidskeuze uit het verleden waar ik absoluut achtersta.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp-a): Minister, eigenlijk was dat niet echt mijn vraag. Indien blijkt dat de contractueel vastgelegde en budgettair ingeschreven uren op de datum waarop de tender afloopt nog niet zijn opgebruikt, is het dan mogelijk om in een verlenging van, bijvoorbeeld, drie of vier maanden te voorzien? Het is zeker niet de bedoeling dat er een nieuwe tender komt. Het gaat me enkel om wat er gebeurt als de tender afloopt en de uren niet zijn opgebruikt. Kan de termijn in dat geval in 2018 nog worden overschreden? *(Opmerkingen van minister Liesbeth Homans)*

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de concurrentiepositie van arbeidsintensieve taken in maatwerkbedrijven – 1517 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp-a): Minister, de nota is niet vorige week, maar een tijdje geleden ingediend. Er was een campagne, vooral voor de gevangenis van Hasselt, met als bedoeling bedrijfsleiders op te roepen of te stimuleren om arbeidsintensieve taken over te dragen naar de gevangenis, waarbij uiteraard de uitvoering door de gevangenen gebeurt en zij daar ook een vergoeding voor krijgen, tussen de 300 en 400 euro per maand.

In se heb ik daar geen probleem mee, want de beschutte werkplaatsen hebben enkele jaren geleden een gelijkaardige campagne gedaan. Het is nodig dat zij zich maximaal bekendmaken om bepaalde vormen van arbeid naar zich toe te trekken. Op dat vlak is er geen enkel probleem. Zowel de gevangenis als de beschutte werkplaats heeft daarin een rol te vervullen. Maar het probleem is dat er een verschil zit in de verloning van gevangenen en die van de werknemers in sociale werkplaatsen. Als morgen de gevangenen resoluut arbeidsintensieve taken overnemen, kan dat nadelig zijn voor de sociale en de beschutte werkplaatsen omdat zij, in vergelijking met de gevangenen, iets duurder zijn.

Op dat vlak is er een probleem met betrekking tot de correcte manier van afhandeling. Op het vlak van concurrentiepositie kunnen er problemen ontstaan bij de beschutte werkplaatsen.

Minister, ik weet dat u op het vlak van de gevangenen geen bevoegdheid hebt, maar die hebt u wel ten aanzien van de beschutte werkplaatsen. Deelt u de bezorgdheid dat het inkopen van arbeidsintensieve taken aan lage kostprijzen door gevangenen marktverstoring kan werken, specifiek voor de beschutte werkplaatsen? Bent u van plan om deze problematiek te bespreken met uw bevoegde federale collega's?

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Voorzitter, minister, in het verlengde van de vraag van de heer Beenders wil ik polsen naar het engagement om de federale RSZ-korting voor de beschutte en de sociale werkplaatsen gelijk te trekken. Die korting is heel cruciaal voor de concurrentiepositie van de sector. Minister, hebt u ten aanzien van het federale niveau al demarches ondernomen om voor deze korting te pleiten? Zo ja, wat is de stand van zaken en is er eventueel een vervolgplan voor deze bespreking?

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

De heer Peter Wouters (N-VA): Ik begrijp dat de heer Beenders bezorgd is. Maar in dezen is er een groot verschil, niet alleen voor een deel in loon maar ook in het soort van werk. De gevangenis heeft een heleboel randvoorwaarden nodig, die op die manier weer de kost zal doen stijgen. Volgens mij is er op dit moment niet echt een geweldige concurrentievervalsing.

Begin mei 2011 hebben de gevangenen en de beschutte werkplaatsen een akkoord afgesloten. Voor zover mijn informatie klopt, wordt dit akkoord door iedereen vrij goed nagevolgd. Maar als de praktijk het anders uitwijst, volg ik de bezorgdheid van de heer Beenders 100 procent en hoop ik dat de minister met haar collega van de overkant van de straat de nodige gesprekken start.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Voorzitter, minister, wij hadden het al over het verschil in loon en eventueel ook het verschil in soort werk. Dat is niet altijd zo maar dan toch wel deels. Een zeer belangrijk aspect dat vaak wordt vergeten, is de penitentiaire veiligheid. Klanten die met het gevangeniswezen samenwerken, kunnen daar niet omheen. Zij hebben daardoor een grote kost. Een klant die moet leveren, staat, wegens de veiligheid, soms uren aan de deur te wachten vooraleer binnen te kunnen.

Ik geloof wel in een samenwerking tussen werkplaatsen en het gevangeniswezen. Dat is ook de geest van de afgesloten protocol. Een zeer mooi voorbeeld daarvan is de Kringwinkel van Beveren, die een samenwerking heeft met de gevangenis van Beveren. Maar zij liepen ook al eens tegen de muur van de veiligheid. Ze deden daar onder andere ontmanteling van elektronische apparatuur en er zat onder andere een elektronisch mes tussen. Dat werk werd hen dan ook afgepakt. Het veiligheidsaspect, en de kost die dat met zich meedraagt, moet meegerekend worden in de kostprijs voor het gevangeniswezen.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Beenders, u kent mij ondertussen al. Ik heb eens gekeken wat begin 2014 daarover in het parlement is gezegd. Het is een complex, niet eenvoudig op te lossen probleem. Ik heb geen enkele statistiek

gevonden met betrekking tot de impact van arbeid in de gevangenis op het arbeidsvolume in de beschutte werkplaatsen. Of in de maatwerkbedrijven, zoals we het vanaf nu moeten zeggen – ik weet dat het moeilijk is, maar we moeten nu 'maatwerkbedrijven' zeggen. Ik zal mij er dus niet over uitspreken. Ik heb gezien dat mijn voorganger ook heeft geprobeerd om die statistieken te vinden. Dat is heel moeilijk om te bepalen. Mijn visie sluit aan bij de visie van mijn voorganger: het moet absoluut de bedoeling zijn dat alle gesubsidieerde organisaties uit respect voor elkaar correcte marktprijzen hanteren. Dat is zeer belangrijk. Zij zouden ook, uit respect voor de reguliere economie, beter met elkaar moeten kunnen samenwerken – in de mate van het mogelijke, want ik denk dat dat heel moeilijk is.

Een collega verwees naar het convenant. Ik kan u zeggen dat de Vlaamse Federatie van Beschutte Werkplaatsen (VLAB) dat convenant eenzijdig heeft opgezegd. Mijnheer Wouters, dat convenant van 2011 tussen de – toen nog – beschutte werkplaatsen en de Regie van het Gevangeniswezen was een zeer nobel initiatief. Maar de VLAB heeft dit convenant eenzijdig opgezegd. Ik vind dat zeer jammer. De Vlaamse overheid is hierbij totaal niet betrokken geweest. De VLAB heeft dat zelfstandig en eigenzinnig beslist – wat zij, voor alle duidelijkheid, mag doen. Toch is het belangrijk dat de partners eerst nog eens rond de tafel gaan zitten om te bekijken hoe ze tot een nieuwe, verbeterde convenant kunnen komen. Maar de Vlaamse overheid hoeft zich hiermee totaal niet te moeien.

Mevrouw Talpe, u kaart zeer terecht de RSZ-kortingen aan. RSZ-kortingen, de sociale Maribel, gesco's en dergelijke: dat is zo'n kluwen dat we daarin tot een eenvormig pakket moeten komen. Daartoe zal ik met mijn federale collega's in overleg treden.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp-a): Ik heb geen bijkomende opmerkingen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen Vlaanderen – 1718 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, in de vorige legislatuur werd tot drie keer toe door Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen (MVO) Vlaanderen een MVO-forum georganiseerd om MVO toegankelijk te maken voor een breed publiek van bedrijven en organisaties. Deze organisaties kenden steeds een goede opkomst en waren een belangrijk netwerkmoment voor de MVO-gemeenschap in Vlaanderen.

MVO is maar effectief als woorden daden worden en als handelingen voortdurend bevestigd en bijgestuurd worden. MVO laat steeds meer de wollige vrijblijvendheid achter zich, en hoe langer hoe meer bedrijven trachten mee te doen.

Hebben de voorbije forums een invloed gehad om het MVO-beleid in Vlaanderen verder vorm te geven? Op welke manier? Zullen er in deze legislatuur ook MVO-forums georganiseerd worden? Is de timing hiervan bekend? Welke betrachting wordt hierbij vooropgesteld? Bij MVO moeten we erop letten dat we de essentiële

vragen op het voorplan houden. Hoe zorgt het beleid ervoor dat de woorden 'MVO' en 'duurzaamheid' geen modewoorden worden maar wel toverwoorden?

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Minister, ik wil even polsen naar de voorbeeldfunctie van de Vlaamse overheid en de gelieerde instellingen. Ik verwijs naar het voorbeeld van SYNTRA, dat een aantal jaren zo'n actieplan heeft lopen op drie onderdelen: bij SYNTRA Vlaanderen, bij SYNTRA en bij het opleidingsaanbod van het SYNTRA-netwerk.

Welke ingang heeft het MVO-concept inmiddels gekregen bij de Vlaamse overheid? Welke zijn daar de speerpunten?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Vermeulen, ik kan u het heuglijke nieuws brengen dat op 8 juni voor de vierde keer een MVO-forum zal worden georganiseerd. Dat is dus duidelijk nog binnen deze legislatuur. Op vraag van de voorgaande edities wordt dit nieuwe forum georganiseerd rond de thema's ketenbeheer en businessmodellen. Hoe duurzaamheid te integreren in een organisatie, is een van de zaken die op 8 juni zullen worden besproken.

Tijdens de vorige edities waren er tussen de 130 en 180 aanwezigen. Dat is, denk ik, een goede opkomst. Op het jaarlijkse MVO-forum willen wij de vinger aan de pols houden bij onze brede stakeholdersgroep. Dat gaat heel breed: de bedrijven, de non-profitorganisaties, consultants die rond het thema werken, de belangrijkste bedrievennetwerken zoals UNIZO, Voka, Business and Society. Dit is gericht op MVO-beginners maar ook op MVO-gevorderden. Het is altijd goed dat mensen die al een basis hebben, gemotiveerd worden om toch aanwezig te zijn op het forum.

Mevrouw Vermeulen, u zegt dat we er bij MVO voor moeten zorgen dat we de essentiële vragen op het voorplan houden en dat het beleid ervoor moet zorgen dat de woorden 'MVO' en 'duurzaamheid' geen modewoorden zijn maar wel toverwoorden worden. Het is belangrijk om hier de rol van MVO Vlaanderen te onderstrepen. We moeten drempelverlagende initiatieven steunen en nemen, en we moeten er vooral ook voor zorgen dat bedrijven hun maatschappelijke verantwoordelijkheid in kaart kunnen brengen. We moeten daaraan meewerken.

Nog voor de zomer zullen we een MVO-scan lanceren. Met deze online scan kunnen bedrijven een stand van zaken met betrekking tot hun duurzaamheid opmaken op basis van een laagdrempelige vragenlijst. Het is goed dat we de bedrijven niet te veel werklast bezorgen, zodat ze toch kunnen instappen en hierdoor hun bevindingen met ons delen. Deze scan is geschikt voor zowel reguliere bedrijven als voor de non-profitsector. Voor de zomer komt er ook een MVO-kompas om bedrijven wegwijs te maken in de verschillende MVO-kaders, om bijvoorbeeld duidelijk te maken welke vormen van samenwerkingsverbanden en corporaties er bestaan. We lanceren na de zomer ook een nieuwe webstek: www.mvovlaanderen.be. Op die webstek zullen we sterker inzetten op de sectorale benadering.

Mevrouw Talpe, de overheid heeft sowieso een zeer grote voorbeeldfunctie. Ik ben ook bevoegd voor het facilitair bedrijf. Daar hebben we heel wat praktijkvoorbeelden, die we zullen delen op het MVO-forum, bijvoorbeeld het hergebruiken van herbruikbare materialen, het toegankelijk maken van overheidsgebouwen, passief bouwen, de overheid die met duurzame materialen werkt bij nieuwbouw... Het is zeer belangrijk dat de Vlaamse overheid maar ook de lokale overheden het goede voorbeeld geven, zodat steeds meer mensen en

bedrijven gemotiveerd raken om MVO toe te passen, voor zover ze dat natuurlijk nog niet doen.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Ik ben aangenaam verrast om hier een aantal modewoorden te horen: 'scan', 'forum', 'kompas', 'webstek', 'beginners', 'gevorderden'. Het pakket zit redelijk goed in elkaar. We weten allemaal dat de urgentie van MVO toeneemt. Iedereen weet dat je als je mee wilt zijn in het bedrijfsleven, dat je ook met MVO mee moet zijn. Ik ben dus zeer tevreden dat het beleid daar verder op inzet.

Tot nu toe is de prioritaire doelgroep van MVO altijd het bedrijfsleven geweest. Maar ook het onderwijs is een belangrijke factor. Op welke manier en in welke mate kan er met Onderwijs worden samengewerkt om daar MVO ingang te doen vinden?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Vermeulen, het is mij niet volledig duidelijk wat u juist bedoelt. Maar als ik zeg dat wij als overheid het goede voorbeeld moeten geven, dan moet natuurlijk het onderwijs en moeten alle onderwijsinstellingen, die bijna allemaal deel uitmaken van de overheid, volgen. Als we nieuwe schoolgebouwen moeten bouwen, moeten we duurzame materialen gebruiken en het goede voorbeeld tonen.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Ik bedoelde dat we ook de leerlingen kennis moeten laten maken met MVO.

Minister Liesbeth Homans: Ik ga natuurlijk niet over het leerplan. Dat moet u met mijn collega van Onderwijs bespreken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de impact van het Maatwerkdecreet in Brussel – 1791 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Minister, we meet again. Jaja, het is een hoogdag voor ons beiden. *(Gelach)*

Na jaren van maatschappelijk en politiek debat werd de sector van de sociale economie gereorganiseerd door middel van het Maatwerkdecreet. Dat decreet zorgt ervoor dat beschutte werkplaatsen, sociale werkplaatsen en invoeg-bedrijven in één decretaal kader ondergebracht worden.

Voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, dat institutioneel net iets complexer is, zijn er echter nog wat onduidelijkheden. Het decreet regelt namelijk zowel gewest- als gemeenschapsaangelegenheden. De Raad van State boog zich al meerdere malen over de vraag wie bevoegd is. De Raad van State is van oordeel dat zowel de gemeenschaps- als de gewestbevoegdheden intern vervlochten en moeilijk uit elkaar te halen zijn. De begeleiding van werkzoekenden is een bevoegdheid van het gewest, de tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap in een beschutte werkplaats is een gemeenschapsbevoegdheid. De Raad van State ziet

dan ook de vroegere sociale werkplaatsen als een gewestbevoegdheid, en de beschutte werkplaatsen als een gemeenschapsmaterie.

Vanuit de sector hebben we vragen gekregen over wat er zal gebeuren met Brusselaars die nu al in Vlaamse beschutte en sociale werkplaatsen werken. Daarbovenop heb ik vernomen dat Brusselaars momenteel geweigerd zouden worden in sommige Vlaamse beschutte werkplaatsen wegens het Maatwerkdecreet. Daarnaast is er nog een tweede grote uitdaging: de ICF-screenings (International Classification of Functioning, Disability and Health) die moeten worden uitgevoerd door GTB-consulenten (gespecialiseerde trajectbepaling en begeleiding), die hiervoor een opleiding moeten hebben gevolgd. Ook dit heeft – een ongetwijfeld ongewild – pervers effect op de Brusselaars. De Brusselse vzw de Werklijn die zorgt voor trajectbegeleiding voor personen met een arbeids-handicap kan namelijk geen opleiding volgen om de ICF-screening uit te voeren omdat deze vzw een externe partner van de VDAB is.

Minister, klopt het effectief dat Brusselaars geen plaats meer krijgen in Vlaamse beschutte en sociale werkplaatsen? Hoe wordt hier een voorrang bepaald? Is er een mogelijkheid om vzw de Werklijn de mogelijkheid te geven om Brusselse werkzoekenden zelf naar een maatwerkbedrijf toe te leiden via een ICF-screening? Wordt er in een opleiding tot ICF-screening voorzien voor de Brusselse instellingen die instaan voor de begeleiding van mensen met een arbeidshandicap, zodat ze kunnen instaan voor een dergelijke classificatie? Dat zou de sollicitatie van Brusselaars vergemakkelijken. Welke criteria worden opgelegd om een dergelijke ICF-screening te kunnen uitvoeren? Wat zult u ondernemen om de uitvoering van het Maatwerkdecreet in Brussel zo vlot mogelijk te laten verlopen zodat zoveel mogelijk Nederlandstalige Brusselaars in de sociale economie kunnen worden tewerkgesteld en hun aantal dus nog zal stijgen? Hebt u deze problematiek al besproken met uw Brusselse collega-minister van Werk Didier Gosuin, om een overeenkomst of een samenwerkingsverband uit te werken, zodat de uitstroom van Nederlandstalige Brusselaars naar alle maatwerkbedrijven kan worden gegarandeerd?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Minister, deze voormiddag nog stelde u in antwoord op een andere vraag van collega Poschet, in de commissie Wonen, dat Brussel een complex geval is. Dat blijkt helaas opnieuw bij de implementatie van het Maatwerkdecreet. Ik kan dan ook de derde vraag van collega Poschet onderschrijven, waarin hij er impliciet op aandringt om de uitvoering van het Maatwerkdecreet in Brussel vlotter te laten verlopen. Het kan inderdaad niet de bedoeling zijn dat de Nederlandstalige Brusselaars geconfronteerd zouden worden met een onduidelijkheid, die in het slechtste geval leidt tot verminderde tewerkstellingskansen in de sociale economie. Ik kijk uit naar uw antwoord.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Ik wil inpikken op de tweede vraag van de heer Poschet, over de mogelijkheid om vzw De Werklijn de mogelijkheid te geven om Brusselse werkzoekenden naar een maatwerkbedrijf toe te leiden via ICF-screening. Die vraag van vzw De Werklijn is niet nieuw, want ook in Vlaanderen zijn er een aantal organisaties die vragende partij zijn om die mogelijkheid te krijgen.

Mij lijkt de meest objectieve screening dat alle werkzoekenden dezelfde weg moeten afleggen, dus allemaal via hetzelfde systeem en via dezelfde uitvoerder, namelijk de VDAB. Anders krijgen we misschien problemen met wachtlijsten of een strengere of soepelere indicering. Volgens mijn info staat nu het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest in voor de toekenning van de indicering van de Nederlandstalige werkzoekenden, dus ook voor de ICF-indicering.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Collega's, het is inderdaad een heel complexe situatie in Brussel. Het lijkt mij goed om vooraf nog eens te zeggen hoe het in Brussel zit. Tewerkstelling is een gewestbevoegdheid. Ik moet dan even opnieuw het onderscheid maken tussen sociale en beschutte werkplaatsen. Tewerkstelling gaat over sociale werkplaatsen. De tewerkstelling van personen met een handicap, dus de vroegere beschutte werkplaatsen, is een gemeenschapsbevoegdheid.

In Brussel gaat het concreet over één beschutte werkplaats, namelijk TWI Kanunnik Triest, die gesubsidieerd werd en blijft door de Vlaamse Gemeenschap. Sociale werkplaatsen zijn een gewestbevoegdheid. Daar is Brussel voor bevoegd. Daar heb ik dus niets over te zeggen.

Op uw vraag of het klopt dat Brusselaars geen plaats meer krijgen in Vlaamse beschutte en sociale werkplaatsen, is het antwoord dus dat er geen Vlaamse sociale werkplaatsen zijn in Brussel. Het klopt dus absoluut niet. Natuurlijk staat het elke Brusselaar vrij om om het even waar in Vlaanderen aanspraak te maken op tewerkstelling in een van de maatwerkbedrijven, dus in een voormalige sociale werkplaats of een voormalige beschutte werkplaats.

Ik heb er ook totaal geen weet van dat aanvragen van die aard ooit al geweigerd zijn. Het probleem dat u aankaart, is mij totaal onbekend. Natuurlijk heeft Brussel wel sociale werkplaatsen, maar die vallen totaal niet onder mijn bevoegdheid. Misschien kunt u een collega van u in het Brusselse parlement een soortgelijke vraag laten stellen. In ieder geval: de enige beschutte werkplaats op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest die door Vlaanderen wordt gesubsidieerd, is TWI Kanunnik Triest.

Wat uw vraag over vzw De Werklijn betreft, ben ik het nogal eens met de opmerking van mevrouw Vermeulen. Het is inderdaad goed dat één enkele organisatie dat doet, namelijk de VDAB. De VDAB zal moeten beslissen over de toeleiding naar de beschutte werkplaats in Brussel en de rechten toekennen voor een werkondersteuningspakket. Ik twijfel voor alle duidelijkheid niet aan de capaciteiten van vzw De Werklijn, maar ik denk wel dat het goed is dat dat uniform en overal op dezelfde manier gebeurt.

Waar de vzw De Werklijn wel een behoorlijke meerwaarde kan betekenen, is bijvoorbeeld in het geven van adviezen. Het staat de vzw vrij om een advies te geven aan de VDAB, om bijvoorbeeld kandidaten voor te stellen, die dan via een gepersonaliseerde trajectbegeleiding een indicering kunnen aanvragen aan de VDAB, en de procedure mogelijk te maken om toegeleid te worden naar de VDAB. Dat zou een zeer belangrijke meerwaarde zijn voor de vzw De Werklijn, maar de vzw zelf de indiceringen laten doen, lijkt mij geen goed idee, gewoon om de uniformiteit niet in het gedrang te brengen.

Uw laatste vraag heb ik eigenlijk al enigszins beantwoord in mijn inleiding. Gelet op het feit dat ik eigenlijk maar voor één concrete beschutte werkplaats bevoegd ben op het grondgebied Brussel, en die samenwerking heel goed verloopt en de implementatie van het Maatwerkdecreet per 1 april 2015 ook zeer goed is verlopen, kan ik op uw vraag enkel antwoorden dat er geen probleem is. Mochten er problemen zijn, mag u mij die altijd melden, maar mij is gezegd dat alles daar vlotjes verloopt en dat de samenwerking tussen de Vlaamse overheid en die ene beschutte werkplaats zeer goed loopt.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Bedankt, minister, maar ik zal de vraag toch nog even verduidelijken. Het gaat niet over een probleem van Brusselaars binnen

sociale werkplaatsen binnen Brussel, want eigenlijk zijn die er niet. Dat is net het grote probleem. Bij mijn weten is het concept arbeidszorg en dergelijke in Franstalig België nog niet zo ver gevorderd. Het gaat over signalen die wij opvingen van Brusselaars die in de Rand geweigerd werden. Als u zegt dat dat niet het geval is, stelt mij dat gerust.

Ik heb wel nog een vraag over de voorrangsbepaling daar. Als er aanmelding is van iemand uit pakweg Jette in Vilvoorde en er is een aanmelding van een kandidaat-werknemer uit Zaventem, op basis waarvan wordt er dan voorrang verleend? Het klopt dat er bij TWI Kanunnik Triest geen probleem is. Het is wel zo dat er nog een uitdaging is rond de screenings. Ik zou u willen oproepen om er bij de VDAB op aan te dringen om een akkoord te maken met De Werklijjn en voldoende te overleggen met Actiris, dat dan blijkbaar de screenings in Brussel doet, om dit probleem uit de wereld te helpen, want die vraag is niet uit de lucht komen vallen.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Ik herhaal nogmaals dat ik geen weet heb van een probleem. De mensen melden zich aan bij de VDAB, en de VDAB bepaalt dan via de indicering wie het meest geschikt is voor een vacature. Als u andere aanwijzingen hebt, mijnheer Poschet, mag u die zeker aan mij of mijn kabinet laten weten, maar mij is het probleem totaal onbekend.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over initiatieven om de innovatiebetrokkenheid van kmo's te verhogen – 1805 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Voorzitter, eind 2012 heeft de Vlaamse Regering beslist een actieplan te ontwikkelen om de kmo's tot meer innovatie aan te zetten. Er was immers vastgesteld dat heel wat kmo's geen of te weinig innovatiecultuur kennen. Het actieplan heeft tot heel wat initiatieven geleid. De Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO), Voka, Flanders District of Creativity (Flanders DC) en de innovatiecentra hebben die initiatieven samen georganiseerd.

De initiatieven zouden in 2013, 2014 en 2015 lopen. De beleidsnota vermeldt echter niets over een voortzetting of stopzetting. Met deze vraag om uitleg peil ik dan ook naar een stand van zaken. Ik wil weten hoe het actieplan wordt geëvalueerd. Ik wil tevens weten of er eventueel vervolginiciatieven zullen komen.

Ik heb tegelijkertijd een schriftelijke vraag ingediend die veel dieper graaft. In die schriftelijke vraag gaat het echt om de cijfers. Hier wil ik een paar algemenere vragen stellen.

Uit de resultaten van de in 2013 uitgevoerde Community Innovation Survey blijkt dat 49 procent van de Vlaamse ondernemingen met minstens tien werknemers gedurende de periode 2010-2012 aan product- of procesinnovatie heeft gedaan. Vlaanderen kent veel absolute topinnovatoren. Uit de cijfers blijkt echter dat ongeveer de helft van de Vlaamse bedrijven in de onderzochte periode geen nieuwe producten of diensten op de markt heeft gebracht, niet aan nieuwe producten of diensten heeft gewerkt en geen nieuwe interne processen heeft geïntroduceerd. Dat laatste punt is zeker ook belangrijk.

In het algemeen zijn de grote bedrijven innovatiever dan de kmo's. Meer bepaald is 73 procent van de grote bedrijven en slechts 48 procent van de kmo's innovatief. Bovendien blijken de grote ondernemingen systematischer te innoveren dan de kleine en de middelgrote bedrijven. Het gaat respectievelijk om 87, 66 en 49 procent.

Deze cijfers tonen een belangrijk pijnpunt van de Vlaamse economie aan. Onvoldoende bedrijven doen aan innovatie. Dat geldt zeker voor de kmo's. In belangrijke mate heeft dit met een gebrek aan innovatiecultuur te maken. Er is te weinig bewustzijn. De kmo's houden zich meer met de operationele werking en de dagelijkse bekommernissen bezig. In het uit 2012 daterende rapport-Soete is al gewezen op het probleem van de te beperkte absorptiecapaciteit. We weten allemaal waarover dit gaat. Ik zal het hier niet uitleggen.

Om het innovatievermogen van de Vlaamse kmo's te verhogen, heeft de vorige Vlaamse Regering een project gelanceerd om de innovatie in de kmo's en de absorptiecapaciteit en het innovatievermogen van de ondernemingen te versterken. Dit plan is gelanceerd onder de naam 'Ik innoveer'.

De basisdoelstelling van het plan houdt in dat de innovatiecultuur wordt gestimuleerd door een bijdrage te leveren tot een toename van het aantal innovatieve bedrijven in Vlaanderen. In het bijzonder is hierbij de focus op de kmo's gelegd.

Het plan omvat meerdere initiatieven die UNIZO, Voka, Flanders DC en de innovatiecentra in samenwerking hebben georganiseerd. De initiatieven die in het licht van het actieplan 'Ik innoveer' zijn genomen, zijn in 2013 uitgerold en zouden in 2014 en 2015 verder doorlopen. Het is dan ook een logische vraag hoe het actieplan momenteel wordt geëvalueerd.

Ik beseft dat we geen mirakels kunnen verwachten. De versterking van de innovatiecultuur door middel van sensibilisering is uiteraard een geleidelijk proces. Alvorens tot mijn vragen over te gaan, wil ik nog even kort naar de beleidsnota verwijzen.

"Deze legislatuur willen we de kmo's veel meer in contact brengen met innovatie. Er bestaat immers nog een grote groep kmo's en niet-O&O-intensieve grote ondernemingen in Vlaanderen die nog een belangrijke stap voorwaarts kunnen zetten op het vlak van innovatiematuriteit. We willen deze ondernemingen meer innovatiegericht maken, hen in contact brengen met innovatie binnen en buiten hun sector en hun innovatiecapaciteit vergroten."

Het gaat hier in feite om een dubbele uitdaging. Enerzijds moet de innovatie in de reeds innovatieve kmo's worden verdiept. Anderzijds moet de innovatie worden verbreed naar de 52 procent kmo's die nog niet aan innovatie doen. Wetende dat we in een kmo-landschap zitten, moeten we hen stimuleren.

Minister, hoe evalueert u het actieplan 'Ik innoveer' in het algemeen? Welke resultaten en effecten kunt u vaststellen? Welke lessen kunnen we hieruit trekken?

Zal de campagne 'Ik innoveer' worden voortgezet? Welke activiteiten zullen hiervoor worden georganiseerd? Met welke partners zal dit desgevallend gebeuren? In welk budget zult u hiervoor voorzien?

Welke initiatieven zult u in navolging van de voornemens in de beleidsnota bijkomend ontwikkelen om de innovatiecultuur in de Vlaamse bedrijven en in de kmo's in het bijzonder te versterken? Welke initiatieven zult u nemen specifiek ten aanzien van de groep bedrijven die momenteel nog niet of onvoldoende aan innovatie doen?

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

De heer Andries Gryffroy (N-VA): Voorzitter, ik wil ook wat cijfers geven. Het plezante aan cijfers die op studies zijn gebaseerd, is dat ze in grote lijnen wel gelijk lopen, maar soms toch ook iets anders aantonen.

Ik heb me op een rapport van UNIZO gebaseerd. Dit rapport is heel concreet en stelt onder meer dan bijna 90 procent van de kmo's innovatie belangrijk vindt. We zien echter dat slechts 11 procent met de universiteiten en 13 procent met de hogescholen samenwerkt. We moeten ons natuurlijk de vraag stellen waarom die kloof er is.

Uit de enquêtes van UNIZO blijkt dat het onder meer ligt aan de administratieve rompslomp, tijdsgebrek en soms ook een gebrek aan euro's. Ze moeten immers nog steeds over een eigen kapitaal beschikken. Een ander element vind ik zeer belangrijk. Dit is enigszins eigen aan kmo's. Kmo's innoveren soms te weinig en werken te weinig samen met anderen omdat ze niet geneigd zijn om aan kruisbestuiving te doen. Ze doen het graag met hun eigen mensen. Indien binnen die beperkte groep innovatie gebeurt, komt alles met de eigen mensen tot stand. Delen met andere kmo's is niet eigen aan het type van de kmo'er.

Minister, als we het, bijvoorbeeld, over het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) hebben, is de vraag hoe we dit beleid kmo-gericht kunnen maken. Eigenlijk moet ik hierover drie vragen stellen. Hoe zult u proberen het aandeel van de kmo's in de werking van het IWT te verhogen? Kunt u nog stappen zetten om de administratieve drempel te verlagen? Ziet u in verband met de kruisbestuiving mogelijkheden om de goede praktijken en de kennis door middel van een bepaald concept te delen? Hierdoor zouden de kmo's meer naar elkaar en niet enkel meer naar zichzelf beginnen kijken. Ze zouden dan niet langer proberen de kennis voor zich te houden.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, ik vind het uiteraard belangrijk dat kmo's ook innoveren. We moeten echter opletten. Wat is innovatie? Waar stopt innovatie en begint, bijvoorbeeld, een nieuw hrm-beleid? Geldt een nieuw hrm als innovatie? Hebben we het over de verandering van een systeem of is een nieuwe verpakking innovatie? Het is allemaal niet zo eenvoudig. Ik kom hier straks nog op terug. Dit is immers een van de redenen waarom we een en ander willen wijzigen.

Ik wil het eerst over de basisidee van 'Ik innoveer' hebben. Eigenlijk wilden we tot een trechteraanpak met drie grote stappen komen. De eerste stap bestond uit inspiratiesessies die Voka en UNIZO zouden organiseren. De tweede stap hield in dat Flanders DC een toolkit zou ontwikkelen. Die toolkit zou onder meer tijdens de inspiratiesessies worden verdeeld. De derde stap bood de bedrijven die wat verder wilden gaan de mogelijkheid academies te volgen. Op die manier zouden ze de volgende stap kunnen zetten in de richting van een verbetering van de kwaliteit van de innovatie.

Voka en UNIZO hebben eerst inspiratiesessies georganiseerd. We hadden afgesproken dat ze hiermee 10.000 ondernemingen zouden bereiken. De sessies lopen van 1 september 2013 tot 31 augustus 2015. Bij de eerste tussentijdse rapportering na een jaar hadden ze 3500 bedrijven bereikt.

Een aantal bedrijven hebben de toolkit ondertussen al gedownload of gebruikt. Dit loopt van 31 december 2015. Als we de online verspreiding en de verspreiding tijdens de inspiratiesessies optellen, zouden we tegen het einde van dit jaar 15.000 toolkits moeten hebben verspreid. Dit lijkt me een mooi aantal.

Verder hebben 431 ondernemers gedurende minstens vijf halve dagen de innovatieacademie gevolgd. Dat bedrijfsleiders van kmo's vijf halve dagen

vrijmaken voor een academie met betrekking tot innovatie bewijst dat ze geëngageerd zijn. We schatten dat tegen 31 december 2015 meer dan 650 ondernemers een innovatieacademie zullen hebben gevolgd. Hiermee worden de initiële en later aangepaste doelstellingen ruimschoots overschreden. We blijven echter binnen het vooropgesteld budget.

Het is ook positief, zeker met betrekking tot de innovatieacademies, dat we nieuwe partners vinden. Partners dienen zich aan om aan de innovatieacademies mee te werken. Het gaat onder meer om universiteiten, hogescholen, commerciële partners en sectororganisaties. Niet minder dan elf nieuwe partners hebben zich aangeboden om de innovatieacademies mee te organiseren.

Mijnheer Bajart, u hebt me gevraagd wat we hieruit hebben geleerd. Ik heb vijf lessen kunnen trekken.

De eerste les is dat het initiatief wellicht zin heeft. Er is een duidelijke vraag. Met het pakket en de drietrapsraket hebben we hier een antwoord op kunnen formuleren.

De tweede les heeft betrekking op de samenwerking tussen de verschillende actoren. Ik heb het al over de basisactoren gehad. Daarnaast hebben ook anderen zich aangediend. We zien echt een schaalvergroting van de innovatiemanagementopleidingen. Er is zelfs een lerend effect tussen de verschillende partners. De succesformules die ergens worden gebruikt, worden nu ook elders herhaald. Ik vind dat heel positief.

Uiteindelijk gaat het hier om een uniek aanbod. Het tarief, 75 euro per sessie, exclusief btw, kan gunstig worden genoemd. Hiermee zijn we er duidelijk in geslaagd de doelgroep te bereiken.

In de rand hiervan zien we dat de innovatieacademies vaak tot concrete samenwerkingen tussen kmo's onderling en tussen kmo's en de academische wereld hebben geleid. Ik vind dit niet slecht. Het is zelfs een gedeeltelijk antwoord op de vraag van de heer Gryffroy over de grensoverschrijdingen.

Tijdens de maanden dat ik al minister ben, heb ik dit al regelmatig gezien. Er is wel een wil, maar er is ook veel onbekendheid. De academische wereld en de kmo's kennen elkaar niet. Op dat vlak is er hier en daar een kentering. Vroeger gold het principe 'Vivons heureux, vivons cachés'. Dat verandert bij de grote bedrijven en soms ook bij de kleine bedrijven stilaan.

Ik wil dat in de toekomst zeker verder stimuleren. Als we naar clusterpacts en dergelijke willen evolueren, is dit voor mij een belangrijk element. Het is net de bedoeling dat groot en klein eens over het muurtje kijken. Ze moeten de eigen sector durven overschrijden en samen met andere bedrijven initiatieven nemen.

De derde les is dat de samenwerking met de actoren succesvol is gebleken. We verwachten op dat vlak een positief langetermijneffect. Dit geldt ook voor de relaties tussen de organisaties.

De vierde les is dat de samenwerking tot een bijkomende instroom aan bedrijven heeft geleid. Als de Bouwunie Antwerpen of de Confederatie Bouw Antwerpen zich als nieuwe partner aanmeldt, brengt die organisatie ook een aantal klanten en kmo's mee. Dat is een positief effect.

De laatste les heeft betrekking op de doorstroming van bedrijven vanuit de academie naar een individuele begeleiding. Dat is een volgende stap die oorspronkelijk niet was voorzien. Die mogelijke stap naar, bijvoorbeeld, de innovatiecentra blijft echter beperkt. De doelgroep van de academies overlapt slechts in beperkte mate met de doelgroep van de innovatiecentra.

Het is nog te vroeg om te antwoorden op uw vraag of we dit al dan niet moeten voortzetten. De grote sessies lopen nog tot 31 augustus, de rest van het programma loopt nog tot 31 december. Een volledige evaluatie hebben we dus nog niet. Maar ik kan u wel al zeggen dat Flanders DC en de innovatiecentra het initiatief in elk geval als positief beoordelen. Zowel bij de doelgroep van de kmo's als bij de partners die hebben meegewerkt is er ook de vraag om te onderzoeken of een voortzetting mogelijk zou zijn. Dat wordt bewezen door de volle innovatieacademies en de aanvragen van partners die nog willen toetreden. Er is dus een dynamiek rond aan het ontstaan.

Sommige partners hebben te kennen gegeven dat ze de opleiding sowieso zullen herhalen, ook als hij niet meer zou worden gesteund vanuit de overheid. Ik vind dat goed, want het moet niet altijd met subsidies zijn. Ik ben daar altijd positief over. Een dynamiek moet niet altijd met centjes van de overheid worden opgezet.

We kunnen bekijken hoe we er met de kmo-portefeuille voor kunnen blijven zorgen dat we de prijs, die duidelijk als een succesfactor meespeelde, blijvend aantrekkelijk houden.

Als er een vervolg komt, moeten we ook in nauw overleg met het werkveld bekijken of we alles behouden en waar we nog verbeterementen hebben. Soms was er de commentaar dat de frequentie van de academies na twee intensieve jaren iets lager mag. Een vervolgtraject moet geen vijf halve dagen meer beslaan. Dat kan misschien minder. Of misschien kan de focus specifiek gaan naar bepaalde doelgroepen, bijvoorbeeld een bedrijventopvijf, of een bedrijf uit twee sectoren. Misschien kunnen we ook een digitaal onderdeel versterken.

Ik kan nu nog niet zeggen of we het zullen voortzetten. De signalen zijn positief. Als we het voortzetten, zullen we zeker bekijken waar we de zaken nog kunnen verbeteren of in een evolutief proces nog kunnen versterken.

Wat gaan we nu rond kmo's en innovatie verder doen? Ik wil, bij de nieuwe convenant van Flanders DC, zeker nog meer aandacht voor het bereiken van de ruime doelgroep van kmo's. We hebben daar nog veel potentieel en ik zal daar bij de nieuwe convenant zeker meer aandacht voor vragen.

Mijnheer Gryffroy, we kunnen de kmo-portefeuille nog vereenvoudigen en verder stroomlijnen, en zo de toegang naar adviesdiensten en informatie vergemakkelijken. Ik ben daarvan overtuigd. Ik kreeg dienaangaande van mijn departement al de eerste voorstellen.

U vroeg naar het IWT. Ik ga ervan uit dat we na de fusie van het IWT en het Agentschap Ondernemen (AO) tot een stroomlijning kunnen komen die het voor de kmo nog gemakkelijker moet maken om die stap te zetten, ook omdat er dan één klantenbeheer komt. De vraag of dit nu thuishoort bij de kmo-portefeuille of bij de IWT-steun is dan voor die kmo voorbij. Er is dan één loket. De kmo kan daar naartoe gaan en kan dan de stap zetten om steun te krijgen waar dat zinvol en nodig is om het risico te beperken en de stap te durven zetten.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Minister, dank u voor uw uitvoerige antwoord. Ik sluit mij aan bij de heer Gryffroy waar hij het heeft over het belang van een eenvoudig instrumentarium. Ik heb op dat vlak nog een suggestie. Enerzijds is er de website www.ikinnover.be en anderzijds is er de website van het Vlaams Innovatienetwerk. Misschien kunnen die worden samengenomen?

Het is natuurlijk de bedoeling om een dynamiek op gang te brengen. Die is er. De innovatie moet bottom-up, van de bedrijven zelf komen. De overheid kan in de

sensibilisering en in de bewustwording van het belang van innovatie een belangrijke rol spelen.

De belangrijke sleutel kan de rol zijn die de provinciale innovatiecentra kunnen spelen. Minister Lieten heeft daar echter op bespaard. Daardoor kon deze proactiviteit onvoldoende in de praktijk worden gebracht. Daar is dus wat meer nodig. Minister, mijn bijkomende vraag zou dus zijn hoe u als minister stond tegenover de piste om vanuit de innovatiecentra een en ander proactiever te benaderen. Maar dat hebt u ten dele al gezegd. Ik ben dus zeer blij met de antwoorden.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

De heer Andries Gryffroy (N-VA): Minister, dank u voor het antwoord. De stroomlijning van het IWT-agentschap rond de nieuwe kmo-portefeuille is inderdaad de sleutel om in de toekomst de kmo's een betere toegang te geven tot innovatie. Ik vind het wel grappig dat de heer Bajart plots zo lief is ten aanzien van Ingrid Lieten. Hij zegt dat zij spijtig genoeg heeft moeten besparen. *(Opmerkingen)*

Het is niet omdat je bespaart op iets dat je het daardoor niet ook beter kunt maken. Een besparing brengt niet altijd een verslechtering teweeg. Hier wordt bespaard, en het zal toch een beter systeem zijn.

De heer Axel Ronse (N-VA): De minister investeert in een hele reorganisatie van het domein. De toegankelijkheid wordt gestimuleerd en verbeterd. We kijken uit naar de resultaten. Daarnaast is het ook een opdracht voor deze commissie om zich te beraden over de cultuur bij ondernemers, en hoe een overheid daar al dan niet een impact op kan hebben. Woody Allen zei: "If you're not failing now and then, it's a sign you're not being very innovative."

Op Vlaams niveau moeten we daarover nadenken: hoe kunnen we daarin als overheid, als bestuursniveau, een rol spelen? Ik denk niet dat structuren of sub-organisaties of wat dan ook een dergelijke mentaliteitswijziging kunnen teweegbrengen. Dat wordt in deze legislatuur een belangrijke queeste. Heel wat ondernemers denken nog steeds in termen van producten die ze aanbieden en niet van functies die ze aanbieden. Denk maar aan Free Record Shop, dat failliet ging doordat het ervan overtuigd bleef dat zijn product een muziek-cd was, en nooit dacht over de functie hoe muziek naar de klant te brengen. Minister, ik formuleer deze bedenkingen niet meteen voor u maar wel voor onszelf, als commissie. Misschien kunnen we daarover te gepasten tijde eens van gedachten wisselen.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Ik wil toch zeker dat wat ik zei over de besparing van voormalig minister Lieten juist wordt verstaan. Die proactiviteit werd gefnuikt door de besparingen. Dat bedoelde ik.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Willem-Frederik Schiltz aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de uitbreiding van de Winwinlening – 1808 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

De heer Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Minister, ik hoef u en de collega's uiteraard niet in herinnering te brengen wat de Winwinlening is en welke evolutie hij heeft doorgemaakt. Dat skip ik dus.

Minister, in de vergadering van de commissie Economie van 8 januari 2015 gaf u aan dat met betrekking tot de ruimere toepassing van de Winwinlening, waarover onder andere in uw beleidsnota sprake is, nog overleg diende te worden opgestart tussen de betrokken agentschappen en de belanghebbende partijen. Het Agentschap Ondernemen (AO) en de NV Waarborgbeheer zouden een voorstel uitwerken.

Aan welke concrete voorwaarden dient de ruimere toepassing van de Winwinlening volgens u te voldoen? Werd er al overleg opgestart? En zo ja, welke actoren zijn hierbij betrokken? Wat is met andere woorden de stand van zaken met betrekking tot het overleg? Hebt u al een voorstel ontvangen van het AO en de NV Waarborgbeheer? Zo ja, wat zijn de pistes waarover wordt nagedacht? Welke timing voorziet u verder voor de uitwerking en de uiteindelijke inwerking-treding van een nieuwe regeling?

In antwoord op mijn schriftelijke vraag van 16 februari 2015 gaf u aan dat geen cijfers beschikbaar zijn over het aantal Winwinleningen waarbij een gedeeltelijke of volledige wanbetaling optreedt. U verwijst als verklaring naar het feit dat de FOD Financiën deze cijfers niet overmaakt. Waarom maakt de FOD Financiën deze gegevens niet over? Zult u een initiatief nemen om deze gegevens, die toch niet onbelangrijk zijn, alsnog te pakken te krijgen, om de werking van de Winwinlening te evalueren?

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

De heer Andries Gryffroy (N-VA): Ik dacht dat dit werd besproken in de commissievergadering van 8 januari 2015. We spraken toen van een eventuele koppeling met crowdfunding. Wat is daarbij de stand van zaken?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Schiltz, het is belangrijk dat we bij een ruimere toepassing voldoende oog hebben voor een goed evenwicht. Enerzijds is er de bescherming van de investeerder, anderzijds de wil om meer geld op te halen. De ambitie van toegang tot financiering voor starters, maar zeker ook voor groeiende bedrijven, is een eerste pijler van het evenwicht. Maar als je de Winwinlening uitbreidt en beter afstemt op crowdfunding, is het ook van belang dat de investeerder weet met welk product hij juist bezig is.

Ik had recent nog met iemand een discussie over crowdfunding. We moeten goed beseffen wat dat wel of niet aan risico inhoudt, en of het meer een mecenaat is of crowdfunding, en wat het wel of niet is. Een voldoende kennis van zaken over het beleggen van geld is belangrijk om ongelukken te vermijden. De juiste balans vinden tussen toegang tot financiering en de bescherming van de investeerder zal voor mij een leidraad zijn voor de bijkomende initiatieven.

Er is effectief overleg opgestart tussen het AO en de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV). Het is de bedoeling om daar in een volgende fase andere stakeholders bij te betrekken. Dat is nu nog niet aan de gang. Het overleg loopt momenteel nog. Het sluit aan bij de bredere hervorming en rationalisering van het gehele instrumentarium. We zijn het er samen over eens dat dit moet gebeuren. Zoals eerder gecommuniceerd, hoop ik dat we tegen de zomer de eerste oplevering kunnen krijgen van de gedachtewisseling en het overleg tussen het AO en de PMV.

Op vraag van de NV Waarborgbeheer en de bevoegde ministers heeft het AO in het verleden al meermaals contact opgenomen met de FOD Financiën om de gegevens over te maken.

Zoals u weet, was dat zonder resultaat. Ik heb bij mijn agentschap en bij Waarborgbeheer navraag gedaan naar wat de redenen daarvoor konden zijn,

maar men vindt geen redenen. Ik zal dus opnieuw het verzoek richten tot mijn collega-minister van Financiën, want ik ben het met u eens dat het interessant zou zijn om daar toch wat info over te krijgen.

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

De heer Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Bedankt, minister. We zijn dus in blijde verwachting van een voorstel. Wij zijn net als u grote voorstander van dat instrument. Met een budget van 2,5 miljoen euro hebben we toch voor meer dan 50 miljoen euro kredieten kunnen vrijmaken, en dat in een segment dat anders moeilijk aan kredieten kan komen. Dat is dus zeer goed.

Collega Van Rompuy heeft toen in de vergadering gewag gemaakt van de koppeling crowdfunding-Winwinlening. U hebt nu een aantal stappen in die zin geformuleerd. Ik kijk daar dan ook naar uit. Het is uiteraard niet de bedoeling dat we bij de uitbreiding van de categorie het risico volledig wegwerken. Het zijn nog altijd mensen die een ondernemersrisico moeten nemen. Het is niet de bedoeling dat we een 'free lunch' organiseren. Maar daar lijkt u alvast dezelfde piste te bewandelen.

Ik had in mijn nota's voor een eventuele repliek genoteerd dat u, als het misloopt met de FOD, toch eens met minister Van Overtveldt moet bellen. Ik ben blij dat u dat gaat doen.

In uw beleidsnota hamert u heel erg op toegankelijkheid, transparantie en vereenvoudiging van het arsenaal overheidsinstrumentarium. Daar volg ik u helemaal. Er is momenteel echter een klein probleem. Als je op Google 'winwinlening' intikt, kom je bij twee verschillende pistes uit. Je komt bij de PMV én bij het Agentschap Ondernemen terecht, en raar maar waar: op beide websites staat niet altijd hetzelfde over de Winwinlening. Dat kan dus wel voor wat verwarring zorgen. Misschien kan dat er in afwachting van de grote hervorming al uitgejast worden, zodat potentiële nieuwe kandidaten er niet door verward of ontmoedigd worden.

Voor de rest kijken wij uit naar de verdere stappen in dit dossier.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Bedankt voor die laatste tip, collega Schiltz. Ik ben het daar helemaal mee eens. We moeten in de toekomst juist dat ene loket, die ene toegang kunnen realiseren, zodat de ondernemer één keer de juiste informatie krijgt. Maar in afwachting daarvan zal ik ervoor zorgen dat dat ene probleem opgelost wordt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.